

Al'inici del programa hi havia previst un tall publicitari, i un cop acabat, el senyal ja no va tornar mai més. Problemes tècnics, diuen.

El 13 de setembre del 2011, a les acaballes de la legislatura anterior, durant el debat d'admissió a tràmit de la iniciativa legislativa popular (ILP) "Televisió sense Fronteres", el Partit Popular es va abstenir. La setmana passada, coincidint amb la diada de l'Onze de Setembre, s'hi posicionava en contra i barrava el pas a la discussió parlamentària d'una proposta que comptava amb el suport de 651.650 persones, clarament per damunt del mig milió necessari.

En el descans publicitari, Mariano Rajoy va passar de ser cap de l'oposició a president del govern. I el diputat del PP que un any abans n'havia defensat la tramitació, Jorge Fernández Díaz, és el seu ministre de l'Interior.

Dimarts de la setmana passada, Fernández Díaz va acudir a la cambra, però se'n va eixir abans no començara el punt del dia que havia de tractar de la ILP. I no, no ho va fer per poder manifestar-se pels carrers de Barcelona.

"Una iniciativa com aquesta mereix ser tramitada", havia deixat dit Fernández Díaz tot just un any abans. Entrevistat per aquest setmanari, fins i tot havia reconegut que "la situació present perjudica tothom i és antinatural". Malgrat remarcar la "necessitat" que els governs valencià i català arribaren a un acord de reciprocitat sobre els seus respectius canals públics –principalment, Canal 9 i TV3–, es mostrava ben optimista: "Els actuals governs de la Generalitat catalana i valenciana tenen la voluntat d'arribar a aquest acord".

Però d'acord, no n'hi ha hagut cap, i la ILP és morta. Per tant, la represa de les emissions de TV3 –tallades sobtosament al sud del País Valencià l'abril del 2007, i el febrer del 2011, de dalt a baix– continua estancada. Tan estancada com la voluntat d'Alberto Fabra de recuperar-les, un desig que va esbombar en accedir a la presidència de la Generalitat Valenciana –i abans, com a alcalde de Castelló de la Plana– però que no ha tingut cap virtualitat.

L'excusa, amb Francisco Camps, era que l'executiu de José Luis Rodríguez Zapatero havia d'atorgar un tercer multiplex al País Valencià –només en té Catalunya, a tot l'Estat espanyol– dins



EFE

La frontera era Rajoy

El Partit Popular tomba la ILP "Televisió sense Fronteres", cosa que allunya encara més TV3 del País Valencià. UPyD li fa costat, davant la resta de grups del Congrés. Hi al·lega motius tècnics i econòmics.

del qual s'inclouria el senyal de TV3 "i el d'unes altres autonomies limítrofes". L'administració valenciana en té dos per a ser usats, igual com Madrid, Andalusia, Castella-la Manxa, Múrcia i les illes Balears, mentre la resta només en té un.

Per cada multiplex transitava el senyal de quatre canals –públics i privats–, però els avenços tecnològics n'han eixamplat la capacitat i ara en permeten fins a sis.

El govern valencià ja tenia prou espai, i ara, en tindrà més. Perquè els quatre de públics –Canal 9, Nou Dos, Nou 24 i Canal 9 HD– passaran a ser-ne tres, un cop es fusionen Nou Dos i l'informatiu Nou 24 a fi d'estalviar despeses, i perquè el senyal d'aquests dos i de Canal 9 era duplicat, de tant d'espai que hi havia.



El secretari general del PSPV-PSOE, Ximo Puig, va defensar la ILP, com també Joan Tardà (ERC) i Uxue Barkos (Geroa Bai). Aquests, però, van retreure

Però la meta era aconseguir-ne d'afegit i equiparar-se amb Catalunya. Els dos de privats són a les mans dels grups Vocento i COPE, afins als populars.

'Rentrée'. 364 dies després d'haver estat admesa a tràmit, la ILP "Televisió sense Fronteres" accedia de nou per la mateixa porta a l'hemicicle de la Carrera de San Jerónimo. Una *rentrée* llastimosa, perquè era un secret a veus que la majoria absoluta del PP, ara sí, la liquidaria.

Com que era una iniciativa popular, aquesta no dequeia, però el fet de no haver de reunir novament el mig milió de signatures no li estalviava d'haver de sotmetre's novament al tràmit de la presa en consideració, el mateix que un any abans ja havia superat amb el vot favorable de tots els grups excepte els del PP i el d'UPN –que s'hi van abstenir– a més del de Rosa Díez, d'UPyD, l'única persona que hi havia votat en contra.

Els equilibris polítics són ara diferents, però, tal com va quedar clar a primera hora de la vesprada de dimarts, quan el centre de Barcelona començava a omplir-se de gent, i a Madrid, un Congrés mig buit feia miques l'única ILP de la història democràtica espanyola que fins ara –ni que siga de manera interrompuda– havia estat admesa a tràmit.

El secretari general del PSPV-PSOE i diputat a la cambra, Ximo Puig, va teixir

un discurs enèrgic en favor de la iniciativa, amb lloances als seus promotors i dos pilars bàsics: el dret de la informació i el dret de la llibertat d'expressió, d'una banda, i l'obligació de les institucions espanyoles de protegir les llengües cooficials de l'estat, de l'altra. "Hi ha més de 650.000 persones incapaces d'entendre per què veuen Al-Jazira i no es veu TV3 a València o Canal 9 a Barcelona", va dir Puig, per a qui la situació creada és "irracional, obsoleta, insostenible". "No n'hi ha, de tan contràries al sentit comú", va reblar.

Puig va incidir en la coincidència de la data de celebració del debat amb la Diada catalana per demanar-se si "vetar una iniciativa d'aquesta mena enforteix Espanya" i que "davant la recentralització i l'independentisme, hi ha la defensa de l'Espanya constitucional, la de les nacionalitats i les regions, la del respecte i la pluralitat".

Uxue Barkos, l'única diputada de Geroa Bai, va celebrar la posició nítidament favorable dels socialistes. "Benvinguts al club!", va exclamar. "Si haguéreu tramitat abans aquesta iniciativa, per comptes de vetar-la, potser ja la tindríem aprovada", va dir-li, a Puig, que no era diputat en aquell moment però que, igualment, va veure com María Teresa Fernández de la Vega, aleshores vice-presidenta espanyola, mirava de blocar-ne la tramitació.

Finalment, l'accés de Ramón Jáuregui al Ministeri de Presidència va ajudar que fóra debatuda. Massa tard, però.

Barkos, com un any enrere, va mostrar el seu "absolut honor" per defensar una iniciativa "plena de seny" i, com en aquell moment, va destacar que "els xiquets de Navarra poden veure dibuixos en pràcticament qualsevol llengua del món, tret de l'èuscar".

Joan Baldoví, diputat de Compromís, també va responsabilitzar els socialistes del retard que acumulava la ILP, i de seguida va posar un exemple pràctic d'aquell mateix matí, a sa casa de Sueca (Ribera Baixa): "Mentre esmorzava he comptat els canals que hi havia, i dels 25, el 83% eren en castellà, i els que eren en valencià també emeten bastants hores en castellà".

A fi d'emfasitzar les contradiccions del PP, Baldoví no va perdre l'ocasió de referir-se a un comentari publicat per Alberto Fabra a Facebook quan encara era alcalde de Castelló de la Plana. Era el 22 de febrer del 2011, feia poques hores que milers de veïns s'havien manifestat pels carrers de la seua ciutat, i Fabra va deixar escrit, textualment, el comentari següent:

—Hemos visto este fin de semana como muchos castellanenses reclamaban la libertad de poder sintonizar TV3 en Castellón. Parece mentira que en el



als socialistes de no haver-la aprovat abans.

siglo XXI se limite la posibilidad d q las personas podamos elegir el medio de comunicaci3n q deseemos sintonizar. Como esto se produce pq Zapatero no concede un mltiplex a la CV, lo vamos a reclamar en el pleno. Vale ya de prohibiciones!!!!!! [sic]

Joan Tardà, d'Esquerra Republicana de Catalunya, va acusar amb un to vehement Fernández de la Vega –que ja no és diputada– per haver “alimentat el PP, la dreta valenciana i la dreta espanyola”, i va afanyar-se a fer cap a Barcelona, “la capital del meu país”. Abans, això sí, va tenir temps d’avisar a populars i socialistes que allò que passava a Catalunya era “la collita d’allò que heu sembrat”.

Xabier Mikel Errekondo, d'Amaiur, va centrar-se en la realitat que coneix de més a prop. Va exposar la paradoxa que la televisió pública del País Basc puga sintonitzar-se als tres territoris d'Euskadi Nord però no a Navarra. Errekondo va demanar també que l'estat retire les sancions i expedients oberts per la Generalitat i el Govern de Navarra –en el cas del País Valencià, contra Acció Cultural (ACPV), i el de Navarra, contra Eusko Alkartasuna, per recaptar fons per a ubicar un repetidor a Pamplona que permetia de rebre ETB a la seua conca– perquè “els drets lingüístics competeixen als parlants, no a les administracions”.

El penibista Aitor Esteban, de la seua banda, va coincidir que també li resultava “estrany” que el PSOE s’hi posicionara tan favorablement, “quan vosaltres mateixos podríeu haver-ho resolt el 2010”. “Si més no, no us col·loqueu ara al capdavant de la defensa d’aquesta ILP.”

Esteban va dir que hi ha “barreres lingüístiques, no tècniques” i que “a ningú no l’obliguen a veure cap canal en concret”. “Les cultures no tenen fronteres, aquesta és una qüestió de drets humans i lingüístics, simplement”, va etzibar.

Ricardo Sixto, diputat valencià d'Esquerra Unida, també va acusar els socialistes del blocatge de la ILP i es va plànyer pel “tancament tradicional” de la cambra envers aquest tipus d’iniciatives, a més de criticar les “multes desproporcionades”. “ACPV només complia un mandat internacional”, va dir Sixto en referència a la Carta Europea de les Llengües Regionals i Minoritàries.

La convergent Montserrat Surroca va recordar que Fernández Díaz s’havia compromès a “no entrebancar-ne la

tramitació” i va acusar els socialistes, com la resta, de no haver resolt aquesta reivindicació històrica quan sí que tenien la paella pel mànec”.

Per UPyD, la intervenció d'Irene Lozano –no va intevernir-hi Toni Cantó, tot i que, des que és diputat, sempre havia dut els temes valencians– va resultar molt més severa que no la del popular Ramón Moreno, diputat per Saragossa.

Lozano va dir que la ILP, per comptes d’eliminar fronteres, “vol aixecar-ne”, i va treure una tauleta tàctil per demostrar que podia seguir les televisions basca i catalana a Madrid. Segons va dir, algunes televisions autonòmiques practiquen la “colonització ideològica”, i el que és TV3, un “incipient imperialisme català”.

Per a Moreno, la iniciativa és “legítima” i d’un “valor inqüestionable”, però va xifrar el cost de la seua aplicació en 15 milions d’euros. “En primer lloc era per a intercanviar el senyal de Canal 9 i TV3; després, per a fer arribar ETB a Navarra; després, per a la televisió gallega... I al pressupost no hi ha cap partida prevista.”

A més, va citar la nova llei d’economia sostenible, que “preveu una banda de freqüència, anomenada dividend digital, per a transferir-la a la telefonia mòbil el 2015, i això reduirà el servei de TDT”.

Dijous, 48 hores més tard, el Tribunal Suprem anul·lava totes les adjudicacions de TDT locals fetes pel govern de Camps el 2006, quan González Pons era conseller del ram. El PP va ultrapassar la frontera de la legalitat.

Victor Maceda

Barcelona

Europa

La seva connexió fàcil, ràpida i segura amb Europa, amb el món.

- ◆ El primer port espanyol en tràfic internacional.
- ◆ El port capdavanter de la Mediterrània i del sud d'Europa.
- ◆ El port de creuers núm. 1 d'Europa i el quart del món.
- ◆ El primer port a obtenir la certificació de qualitat ISO 9001.

Una connexió mai vista

Port de Barcelona

www.portdebarcelona.es

Entitat beneficiària del fons de cohesió de la Unió Europea